

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/38/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514010020
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2514010020.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Martina Žovince, v trestnej veci proti obžalovanému M. U. a spol., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. a iné, o sťažnosti obžalovaného M. U. proti uzneseniu Okresného súdu v Piešťanoch zo dňa 2.3.2016, sp. zn. 1T/7/2014, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22.3.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť obžalovaného M. U., nar. X.X.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Piešťany uznesením zo dňa 2.3.2016, sp. zn. 1T/7/2014 podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku zamietol žiadosť obžalovaného M. U. o prepustenie z väzby na slobodu a zároveň rozhodol, že väzba obžalovaného sa nenahrádza dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že prokurátor Okresnej prokuratúry Piešťany podal dňa 21.01.2014 na Okresný súd Piešťany obžalobu na obžalovaných M. U., E. V., Y. T. a U. Y., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a iné na skutkovom základe tak, ako je uvedené vo výrokovej časti obžaloby. Trestná vec obžalovaných M. U. a spol. je na Okresnom súde Piešťany vedená pod sp. zn. 1T/7/2014. Uznesením Okresného súdu Piešťany sp. zn. Tp/33/2012 zo dňa 21.08.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava sp. zn. 5Tpo/33/2012 zo dňa 28.08.2012 bol obžalovaný M. U. podľa § 87 ods. 2 Trestného poriadku z dôvodu § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku vzatý do väzby. Lehota väzby u obžalovaného M. U. začala plynúť dňa 18.08.2012 o 06:50 hod., kedy došlo k obmedzeniu osobnej slobody obžalovaného. Príkazom prokurátora Okresnej prokuratúry Piešťany sp. zn. 2 Pv 395/12 zo dňa 28.08.2012 bol obžalovaný M. U. podľa § 79 ods. 1 Trestného poriadku prepustený z väzby s tým, že ihneď nastupuje výkon trestu, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/114/2010 zo dňa 23.12.2010, právoplatným 01.01.2011 v trvaní 5 mesiacov. Uznesením Okresného súdu Piešťany sp. zn. Tp/3/2013 zo dňa 14.01.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava sp. zn. 6Tpo/6/2013 zo dňa 07.02.2013 bol obžalovaný M. U. podľa § 71 ods. 2 písm. d/ Trestného poriadku z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku vzatý do väzby s tým, že lehota väzby začala plynúť okamihom jeho prepustenia z výkonu trestu a to dňom 27.01.2013 o 15:00 hod. Uznesením Okresného súdu Piešťany sp. zn. Tp/27/2013 zo dňa 01.07.2013 (č.l. 72) v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava sp. zn. 5Tpo/31/2013 zo dňa 16.07.2013 bola podľa § 76 ods. 3 Trestného poriadku lehota trvania väzby u obžalovaného M. U. predĺžená do 04.01.2014. Uznesením Okresného súdu Piešťany sp. zn. Tp/37/2013 zo dňa 29.11.2013 (č.l. 899) v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava sp. zn. 6Tpo/62/2013 zo dňa 17.12.2013 bola u obžalovaného M. U. podľa § 76 ods. 3 Trestného poriadku lehota trvania väzby predĺžená do 04.03.2014.

Uznesením Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/7/2014 zo dňa 04.02.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava sp. zn. 5Tos/23/2014 zo dňa 18.02.2014 súd podľa § 238 ods. 3 Trestného poriadku s poukazom na § 72 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku rozhodol, že obžalovaný M. U. sa naďalej ponechá vo väzbe.

Dňa 24.02.2016 podal obžalovaný M. U. prostredníctvom svojho obhajcu žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu bez bližšieho zdôvodnenia. V súlade s ustanovením § 72 ods. 2 Trestného poriadku predsedníčka senátu nariadila vo veci termín neverejného zasadnutia na deň 18.01.2016 s tým, že na tento bol predvolaný obžalovaný M. U., o termíne bol upovedomený obhajca obžalovaného a prokurátor. Obžalovaný M. U. listom z 25.2.2016, doručeným súdu 29.2.2016 aj prostredníctvom obhajcu listom z 26.2.2016, doručeným súdu 26.2.2016 výslovne požiadal, aby sa o jeho žiadosti o prepustenie z väzby konalo v jeho neprítomnosti. Okresný súd ďalej uviedol, že obžalovaný M. U. bol v minulosti 6-krát súdom trestaný pre majetkovú a inú trestnú činnosť, pričom 3 odsúdenia má zahladené. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 0T/12/2011 zo dňa 05.05.2011, právoplatným 19.10.2011, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, kedy mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Keďže túto trestnú činnosť spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci sp. zn. 1T/114/2010 bol mu nariadený výkon tohto trestu dňa 12.06.2012 v trvaní 5 mesiacov. Obžalovaný už bol v minulosti odsúdený za drogovú trestnú činnosť a to rozhodnutím Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T 6/99, kde mu bolo uložené aj ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnou formou, ktoré doposiaľ neabsolvoval. Dňa 06.08.2012 bol Okresným súdom Trnava vydaný príkaz na jeho dodanie na výkon tohto ochranného liečenia. Obžalovaný M. U. nikde nepracuje, podľa jeho výpovede zdrojom jeho príjmu je príjem z prenájmu časti rodinného domu, v ktorom býva s matkou. Nie je vlastníkom žiadnych nehnuteľností a ani nikdy nebol zamestnaný. Existuje u neho reálna obava, že pri prepustení na slobodu by tento mohol pokračovať v páchaní trestnej činnosti rovnakého charakteru, pretože nemá žiaden zdroj obživy a je evidentné, že si prostriedky zabezpečuje drogovou trestnou činnosťou, pričom obvinenie mu bolo vznesené priamo za výrobu psychotropných látok. Doteraz uložené tresty nemali na neho žiaden výchovný vplyv, pretože v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia sa neosvedčil a bol mu nariadený výkon trestu odňatia slobody, ktorý vykonal. V minulosti už bol odsúdený pre obdobnú trestnú činnosť, pričom nenastúpil súdom nariadené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Okolnosť, že sa obvinený mal podieľať priamo na výrobe psychotropných látok zvyšuje nebezpečenstvo pokračovania v tomto konaní v prípade jeho prepustenie na slobodu, keďže obvinený pozná chemické postupy výroby. S poukazom k týmto skutočnostiam okresný súd konštatoval, že u obžalovaného M. U. naďalej trvajú dôvody väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku a preto jeho žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal obžalovaný v zákonnej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že plynutím času pominuli dôvody na väzbu obžalovaného a táto stratila svoj zabezpečovací charakter. Vo veci vznikli prieťahy v konaní a to vinou súdu, ktoré obžalovaný žiadnym spôsobom nezavinil. Prieťahy v konaní vznikli z dôvodu zmeny zákonnej sudkyne a z dôvodu, že obžaloba mení a odôvodňovanie rozsahu spáchania činu po rozhodnutí odvolacieho súdu v tejto veci, ktorý akceptoval právny názor obhajoby. Takto sa po výkone viac ako troch rokov väzby dostalo dokazovanie na začiatok a z dôvodov, ktoré nezapríčinil obžalovaný. Rovnako namieta i existenciu materiálnych podmienok väzby vo vzťahu k jej proporcionálite, pretože väzba v súčasnom štádiu konania plní účel trestu. Pri posudzovaní dôvodov väzby môžu orgány činné v trestnom konaní prihliadať len na tie okolnosti a zistenia, ktoré majú základ v procesne vykonanom dokazovaní a sú významné pre záver o existencii niektorého z dôvodov väzby. Vychádzajúc z právneho názoru odvolacieho súdu sa v prípade obžalovaného nejedná o trestný čin podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, ale o trestný čin podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, pričom trojročná lehota väzby už uplynula. Ďalej namieta prieťahy v konaní, ktoré spočívajú v tom, že už 5 mesiacov nemal určený termín hlavného pojednávania.

Krajský súd v Trnave, ako súd rozhodujúci o sťažnosti obvineného proti napadnutému uzneseniu, na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, a zistil, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná.

Podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhoví, predloží ju bez meškania so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) < alebo c), môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode alebo prepustiť ho na slobodu, ak s ohľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaného prípadu možno účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným.

Po preskúmaní napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, sťažnostný súd nezistil dôvody na jeho zmenu alebo zrušenie. Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, najmä § 72 ods. 2 Trestného poriadku. A obvinenému bola poskytnutá možnosť, aby sa k žiadosti osobne vyjadril, respektíve bol vypočutý, čo obžalovaný nevyužil a požiadal o vykonanie neverejného zasadnutia v jeho neprítomnosti.

Pokiaľ ide o skúmanie materiálnych podmienok väzby obžalovaného, právnej kvalifikácie stíhaného skutku a z toho vyplývajúcej maximálnej lehoty väzby, na ktoré obžalovaný vo svojej sťažnosti poukazuje, k týmto je potrebné uviesť nasledovné. Rovnaké argumenty predniesol obžalovaných už pri svojich predchádzajúcich žiadostiach o prepustenie z väzby a s týmito sa opakovanie vysporiadal sťažnostný súd, naposledy v uznesení zo dňa 21.1.2016, spisová značka 5Tos/14/2016. Nakoľko od citovaného uznesenia Krajského súdu nedošlo k zmene rozhodujúcich skutočností, je na tomto mieste potrebné zopakovať argumentáciu sťažnostného súdu. Ak v danom prípade okresný prokurátor, ale i okresný súd zotrvali na svojich stanoviskách v tom, že neboli splnené základné podmienky preto, aby v súčasnom štádiu konania došlo k prekvalifikovaniu konania obžalovaného na zločin tak, ako to vo svojej sťažnosti uvádza obhajoba, je potrebné posudzovať lehotu väzby v zmysle obžaloby.

V ďalšom súd odkazuje na príslušnú časť odôvodnenia svojho rozhodnutia zo dňa 21.1.2016, spisová značka 5Tos/14/2016 bez potreby jeho opakovania.

Výsledky doposiaľ vykonaného dokazovania potvrdzujú podozrenie, že obžalovaný sa dopustil skutku, pre ktorý je trestné stíhaný a to v rozsahu, ktorý je potrebný na rozhodnutie o väzbe. Bez vykonania ďalšieho dokazovania, na ktoré bol zaviazaný okresný súd, aby bolo hodnotenie dôkaznej situácie zo strany sťažnostného súdu predčasné a zároveň neprípustné.

A vo vzťahu k námietkam obžalovaného, ktoré sa vzťahujú k neprimeranej dĺžke konania na okresnom súde a k postupu toho súdu pri nariadení hlavného pojednávania je potrebné uviesť najmä tieto skutočnosti.

Dňa 10. 11. 2015 bolo vo veci vykonané na okresnom súde hlavné pojednávanie, na ktorom tento súd rozhodol, okrem iného, i o námietke zaujatosti, ktorá bola vznesená zo strany obžalovaného voči predsedníčke senátu a prísediacej. Obžalovaný proti rozhodnutiu okresného súdu podal sťažnosť a dňa 13. 11. 2015 bola vec predložená na rozhodnutie Krajskému súdu v Trnave. Tento o sťažnosti rozhodol uznesením zo dňa 24. 11. 2015 a následne spis vrátil Okresnému súdu Piešťany dňa 1. 12. 2015.

Medzitým dňa 23. 11. 2015 obžalovaný E. V. podal na okresnom súde žiadosť o prepustenie z väzby, o ktorej tento súd rozhodol uznesením zo dňa 9. 12. 2015 a dňa 14. 12. 2015 predložil spis na Krajský súd v Trnave na rozhodnutie o sťažnosti proti tomuto uzneseniu. Krajský súd o tejto sťažnosti rozhodol uznesením zo dňa 17. 12. 2015 a následne bol spis vrátený Okresnému súdu Piešťany dňa 21. 12. 2015.

Dňa 11. 1. 2016 požiadal obžalovaný M. U. o prepustenie z väzby, pričom okresný súd o tejto žiadosti rozhodol uznesením zo dňa 18. 1. 2016 a na základe sťažnosti podanej proti tomuto uzneseniu predložil dňa 20. 1. 2016 spis Krajskému súdu v Trnave. Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 21. 1. 2016 rozhodol o sťažnosti obžalovaného a spis vrátil Okresnému súdu Piešťany dňa 3. 2. 2016.

Medzitým dňa 25. 1. 2016 podal opätovne obžalovaný E. V. žiadosť o prepustenie z väzby, o ktorej okresný súd rozhodol uznesením zo dňa 8. 2. 2016 a na základe sťažnosti podanej obžalovaným proti tomuto uzneseniu predložil spis krajskému súdu dňa 10. 2. 2016. Krajský súd rozhodol o sťažnosti obžalovaného dňa 18. 2. 2016 a spis vrátil okresnému súdu dňa 1. 3. 2016.

Medzitým dňa 24. 2. 2016 požiadal opätovne obžalovaný M. U. o prepustenie z väzby, pričom o tejto žiadosti rozhodol Okresný súd Piešťany dňa 2. 3. 2016 uznesením, ktoré je predmetom tohto sťažnostného konania.

Z popísaného postupu obžalovaných v období od novembra 2015 do februára 2016 vyplýva, že prvostupňový, ako i sťažnostný súd museli opakovane a bez meškania rozhodovať o žiadostiach obžalovaných o prepustenie z väzby a o sťažnostiach proti týmto rozhodnutiam. Obžalovaní tak svojim konaním výrazne prispeli k tomu, že po odročení hlavného pojednávania konaného dňa 10. 11. 2015 na neurčito nedošlo k ďalšiemu nariadeniu hlavného pojednávania. Úvahy obžalovaného o tom, že hlavné pojednávanie bude treba vykonať znovu, z dôvodu zmeny v zložení senátu, sú nateraz predčasné, keďže obžalovaní sa nevyjadrili k otázke zmeny v zložení senátu v zmysle ustanovenia § 277 ods. 5 Trestného poriadku. Vzhľadom na rozsiahlosť dokazovania, ktoré sa vykonáva na hlavnom pojednávaní a počet obžalovaných, ako i hrozbu trestu, ktorého uloženie obžalovanému v prípade uznania viny hrozí, považuje súd väzbu obžalovaného za primeranú, ktorá zodpovedá požiadavke proporcionality.

Dôvody, pre ktoré pretrváva obava, že obžalovaný bude po prepustení z väzby na slobodu pokračovať v páchaní trestnej činnosti, a ktoré tak odôvodňujú jeho väzbu v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, prvostupňový súd v napadnutom uznesení uviedol správne a vyčerpávajúcim spôsobom a preto na ne sťažnostný súd odkazuje bez potreby ich opakovania.

Z vyššie uvedených skutočností tak vyplýva záver, že u obžalovaného sú dané materiálne dôvody väzby v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, jeho väzba je primerane dlhá a okresný súd postupuje v rámci vykonávania dôkazov bez zbytočných prietahov. Preto nemožno vyhovieť žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu.

Pokiaľ ide o možnosť nahradiť väzbu obžalovaného dohľadom probačného a mediačného úradníka, prvostupňový súd správne túto nepripustil s odôvodnením, že takéto opatrenie, aby nebolo dostatočnou zárukou, že obvinený nebude pokračovať v páchaní trestnej činnosti. Vyplýva to najmä z trestnej minulosti obžalovaného, ktorý bol opakovane súdne trestaný a v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia sa dopustil ďalšej trestnej činnosti. Nad rámec odôvodnenia prvostupňového súdu je potrebné dodať, že obžalovaný je stíhaný pre obzvlášť závažný zločin a v zmysle § 80 ods. 2 Trestného poriadku sa na použitie inštitútu dohľadu probačného a mediačného úradníka nad obžalovaným v takomto prípade vyžaduje zistenie výnimočných okolností prípadu. Obžalovaný v rámci konania o žiadosti o prepustenie z väzby takéto výnimočné okolnosti prípadu aj predniesol a sťažnostný súd ich sám nenašiel. Aj z tohto dôvodu nie je možné nahradiť väzbu obžalovaného použitím ustanovenia § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Nakoľko sťažnostný súd nenašiel iné dôvody na prepustenie obvineného z väzby, sťažnosť obvineného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.